

Kahırlar Şaha Kalkmasın

— pervane · 11 Ekim 2011

Melanetler döşeme hayatın romanına,
Bitimsiz isyanları yağmasın cümlelerin.
Cevahirleri yükle çağlayan dermanına,
Sözünün peteğini büzmesin çilelerin.
Örmek için maksadı gönle kuşat sabırlar,
Son nefese gelmesin şaha kalkan kahırlar.

Aşkınla artık güldür ağlayan deryaları,
Zamanın hüsraniyla dağlanmasın gazeller.
En güzel mısralarla uyandır hülyaları,
Yanan mersiyelerle bozulmasın güzeller.
Yıktır perdelerini, dümdüz olsun bayırlar,
Son nefese gelmesin şaha kalkan kahırlar.

Huzurun yolu tektir, tütmesin med cezirler,
Kasvetler toplamasın elindeki sermaye.
Gülün demidir şimdi, dağılmasın şehirler,
Felaketle solmasın yüreklerdeki gaye.
Her şafak söküşünde yeşil yağsın bozkırlar,
Son nefese gelmesin şaha kalkan kahırlar.

Çoğaltsın zikirleri bağimdaki fidanlar,
Şeytanın çığılıkları hislere dizilmesin.
Yüreklerde buluşsun özlenilen cananlar,
Kızılbaşan ufuklar gözlerde süzülmesin.
Titreyen kalemlere yaklaşmasın çamurlar,
Son nefese gelmesin şaha kalkan kahırlar.

Pervane'nin gönlüne dayatmayın müşkülü,
Yangın kasidelerle sizleri dağlatmasın.
Gülleri talan edip inletmeyin bülbülü,
İlhamlar umutsuzca heceler ağlatmasın.
Hızlıca bozdurulsun yollardaki kamburlar,
Son nefese gelmesin şaha kalkan kahırlar.